

Годишенъ
абонаментъ
пърдплата б. л.
БРОЙ
10 СТ.

ДУМА

Обявления
се приематъ
по споразу-
мѣние съ ре-
дакцията.

Всичко за вѣстника се адресира:
редакция в. „ДУМА“ — Плѣвень.

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

Писма и ржкописи не се повръ-
щатъ на изпращачитѣ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Плѣвенско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3064.

Гр. Плѣвень, 10 мартъ 1914 год.

Длъжността секретаръ при общината съ годишна заплата 3000 лева е вакантна.

Желающитѣ да заематъ тая длъжностъ да подадѣтъ заявление най-късно до 31 того като приложатъ документи удостоверящи, че отговарятъ на ценза по чл. чл. 490 и 474 отъ правилника за прилагане закона за Градскитѣ общини (да иматъ завършено срѣдно образование, да сж навършили 25 години, да сж прѣкарвали на държавна, окръжна или общинска служба най-малко двѣ години).

Кметъ: Д. Добревъ.

1—2

п. Секретаръ: А. Дамяновъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ или се продава съ изплащане на срокове при солидни гаранции — кундружийския магазинъ „Лондонъ“ до аптеката на Г. х. Стефановъ. — Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 1—5

Въ село Дервишко — Никополско се продава или дава подъ наемъ воденица отъ три камѣка съ локомотивъ. Воденицата е солидна постройка и 4 декара мѣсто. Прѣстѣта е анализирана и е годна за тухларска индустрия. — Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 1—5

Продава се къща въ VIII кварталъ. Къщата е двуетажна съ дюгень, има 4 стаи, коридоръ и около 700 квадратни метра празно мѣсто. Има и пристройка съ 8 стаи. — Къщата е на ул. Александровска и Безименна. — Споразумение: Ангелъ М. Мариновъ. 1—5

ОФИЦЕРСКА ЛИГА ЛИ?

Когато Българското дѣеспособно гражданство, завърнало се отъ бойното поле, застава съ оборена глава, измжчвано отъ онова, което стана слѣдъ Букурешкия миръ и се блъска съ покрушена вѣра отъ въпросъ на въпросъ; когато то, неукопитено срѣдъ хаоса на родината ни, се терзае и пита какво трѣбва да се прави? Въ тия тѣжки и изпитателни дни — тамъ нѣгдѣ въ политѣ на Витоша — Злосторници, и може би едни отъ главнитѣ виновници за разорението на националното дѣло, сж се потаили и издигатъ единъ злокобенъ въпросъ: тѣ се провикватъ чрѣзъ устата на продажни вѣстници: България се нуждае отъ военна лига.

Значи, онова, което нашия печатъ, което нашата ржководна интелигенция бичуваше тѣй жестоко и хвърляше като укоръ на Сърби и Гърци прѣди послѣдната война — днесъ тя иска да си служи съ сжщитѣ срѣдства въ нашия животъ.

Не е ли знаменателно, че

военитѣ у насъ издигатъ гласъ за военна лига?

Добрѣ! Ако наистина военна лига би спасила България — всички що милеемъ за нашата родина, бихме прѣгърнали тая идея.

Но какво значи военна лига?

Не такава ли военна лига е причина за разорението на Сърбия отъ 1885 година та дойде до оня денъ, когато се отрѣче подписа на единъ официаленъ актъ, който докара послѣдната катастрофа на Балканитѣ? Защото Сърбия, макаръ прѣзъ послѣднитѣ сбѣтия и да спечели територия — изгуби прѣстижъ, разора съюза, безъ когото тя става искусителенъ залогъ на ненаситната Австрия; стана земя на гробища и разорение!

Защото не такава ли лига лиши Гърция отъ единъ уменъ Държавникъ, какъвто бѣше Константинъ и докара единъ вѣтрогонъ, който готви само изнедади за страната си?

Най сетнѣ нашитѣ военни сж какво доказаха, че стоятъ по високо отъ политическитѣ ни парти, да се домогватъ до тамъ да застанатъ като дамо-

клевъ мечъ, съ своята потайна лига, надъ онѣзи, които носятъ личната отговорностъ за всѣка обществена акция?

Нима не е достатъчно онова, което печата изнесе по разногласията между разнитѣ генерали и военоначалници и главната квартира, прѣзъ врѣме на войната, за да се види колко слабо водителитѣ на храбрата наша армия сж разбирали назначенята си; колко не подготвени сж били тѣ; колко пакости сж нанесли на общия планъ, поради редъ причини, изходящи било отъ некултурностъ, било отъ лична подготовка, било най-сетнѣ отъ едно недостойнство за голѣмото дѣло, чиито работници случая завари налице, за нещастие на България?

Не е още врѣме да издаваме присъди, нито е врѣме за изобличения; защото не бива да се хвърля камѣкъ, когато нѣма още послѣдна дума казана по погрома: но ако намъ се налага това благоразумие, още по наложително е то за ония, които носятъ отговорности на единъ несвършенъ въпросъ и при все това въ мжтно врѣме се домогватъ до създаване на нѣщо, което най-малко ги уличава въ гузностъ.

Всички, които бѣхме на кървавитѣ полета знаемъ, че тогазъ когато трѣбваше да се чака и внимава за запазване на солидарностъ и еднодушие, още тогава между офицерството се

повдигна въпроса за сбирание суми по вдигане паметници въ честь на Генералъ Савовъ, на Царъ Фердинандъ и пр. И още тогава се разяри негодуванието между раздѣленото офицерство. Едни бѣха за, други — противъ; почнаха се ежби и пр. пр. нежелателни работи. И това бѣше тѣкмо когато ний бѣхме на срѣдъ пжтъ.

Тия паметници имаха своитѣ послѣдници: това го знаятъ ратницитѣ на Калиманово поле и Крѣсенското дефиле; това го знаятъ онѣзи, които гледаха безсилни онова, което стана въ Бѣлоградчикъ.

Е, добрѣ, кое господа лигависти ви дава моралното право да считате, че вие трѣбва да образувате лига, която да дава тонъ и направление на нашето национално дѣло?

Ние не желаемъ да ви оскъряваме, защото труднитѣ, що приживѣваме, нѣма да се разрѣпатъ съ остри думи, но ние мислимъ, че трѣбва да обнародите по голѣма толерантностъ спрѣмо развиващитѣ се сбѣтия и да храните нуждната почитъ къмъ гражданитѣ на оня народъ, които даде толкова неустрашими герои при Люле-Бургасъ, Бунаръ-Хисаръ, Чаталджа и Булаиръ.

Ако обаче вий сте забравили, че живѣете срѣдъ народъ, които винаги е наказвалъ съ достоинство злосторницитѣ си — тѣжко ви!

КАКВО ТРѢБВА ДА ЗНАЕ ОБЩЕСТВОТО.

ЖЕРТВИТѢ НА 53 П. ПОЛКЪ. 53 пѣх. полкъ по врѣме войната е далъ жертви: убити долни чинове 208 души; умрѣли отъ разни болѣсти 215 души; умрѣли отъ рани 15 души и пропаднали въ неизвѣстностъ 82 души. —

ПОЛКОВНИКЪ ГЕОРГИЕВЪ, командиръ на 34 п. Троянски полкъ, понеже билъ заобиколенъ за получаване бригада, ще си подаде оставката.

ЛЪКАРСКО СЪСТРАДАНИЕ и християнски дългъ е проявилъ Д-ръ Джапуновъ отъ полската болница на Д-ръ Кискиновъ. Около Одринъ единъ войникъ отъ 10 п. полкъ е раненъ безнадеждно въ слѣпитѣ очи и оставенъ въ единъ плѣвникъ отъ Д-ръ Джапунова безъ да прояви капка християнска милостъ къмъ този страдалецъ, като поне за утѣшение го привърже. Колко убийствено на духа е подѣйствувалъ този примѣръ върху войницитѣ, които сж слѣдели какъ грозно се мжчи този нещастникъ захвърленъ отъ всички, защото вече си е изпълнилъ дългата...

ЖЕРТВИТѢ НА 4 И 5 XI 1912 Г. отъ 4 п. Плѣвенски на Н. Ц. В. Пр.

Кн. Тър. полкъ сж: ранени 707 долни чинове.

ОЩЕ ЕДИНЪ ХРАБРЕЦЪ. Капитанъ Велчевъ отъ 17 п. Доростолски полкъ, на 4 ноемврий 1912 г — форсиранието на Чаталджа, едва се накаралъ да трѣгне и той въ атаката, съ което закжсение станалъ причина да се скжса връзката мжду 2 и 3 дружина. Това едно. Друго. Прѣзъ дена напусналъ бойната линия подъ прѣдлогъ, че билъ раненъ. Какъ ли е описано дѣйствието на ротата му въ „реляциитѣ“?

ЗАПАСНИЯ РЕДНИКЪ отъ 17 п. Доростолски полкъ, 6 рота, Хио Ивановъ разказва, че Майоръ Кожухаровъ — въ Горна Джумая взелъ обувката отъ краката му, и го оставилъ босъ, защото тѣзи обувка, сигуръ, сж били потрѣбни за нѣкой „любимецъ“.

ГАРНИЗОНЕНЪ МУЗЕЙ. Известно е, че въ послѣднитѣ войни съ турцитѣ и съ съюзницитѣ, въ наши ржцѣ паднаха много и разни прѣдмети отъ въоръжението, снаряжението и облѣклото на противниковитѣ армии. Такива прѣдмети имаше и отъ ромжнската армия, взети отъ

плънения офицерски развѣдъ при гр. Берковица и прѣдани (по 6 карабини, паласки, сабли, пики и една офицерска сабля) за отвозване на II дружина отъ 4 п. Плѣвенски полкъ. При Мехомия 34 п. Троянски полкъ бѣше плѣнилъ около 10 грѣцки двуколки и др.

Добрѣ би било съотвѣтственото началство да се позаинтересува, като отъ всички подобни вѣщи се устрои единъ гарнизоненъ музей, който ще послужи много, както за възпитанието на войските чиновове, така и за онова на младежта.

7 III 1914 г. Капитанъ Ф. Русе

ОТВОРЕНО ПИСМО

Русе, мартъ 1914 год.

До началника на 4-а пол. болница при V-а дивизия Д-ръ Георгиевъ, отъ 8-и коненъ полкъ.

Прѣзирамъ те съ прѣзрението на всички, които страдахме и умрѣха по причини изходящи отъ тебе!

Прѣзирамъ те, защото по щастие случайно, ти си станалъ лѣкаръ, когато умрѣ ти е животински: — инакъ какъ може да се допусне по твоя заповѣдь да бждатъ бити прѣдъ цѣла команда невинни момчета, само за това, че посмѣяха да покажатъ твоятъ слабости и тия на твоятъ работни сателити: самозвания подпоручикъ Б. Батемберски и свекървата — Ковачевъ?

Не е ли вѣрно, че войниците отъ командата се поболѣха, защото храната имъ се вземаше за смѣтка на сестритъ, чиито порционъ, щѣлъ да бжде повърнатъ на червения крътъ, та да се издигнете въ очитъ на онѣзи, които раздаватъ кръстове и звѣзди. Така, че за смѣтка на чуждо здраве, вие, Господата, имахте рѣдкото удоволствие: на бойното поле, по обѣдь и вечера, да ви шепнатъ дамички, безплатно, когато въ мирно врѣмевии бихте имали това скотско удоволствие само срѣщу искупителното злато. Сладка е поманата съ чуждо жито, не ли?

Въ Караджакьой холернитъ не ги ли лѣкуваха редницитъ, а вий, господата, не се ли занимавахте съ изчисляване на двойнитъ заплати и се развличахте съ разни пейзажи?

А въ Чорлу: не умрѣ ли войникъ отъ не испикаване?

Че диагноститъ на мнозина се пишеха слѣдъ като умратъ.

Че слѣдователно ти, началникъ на болницата, и твоятъ сателити, сътрудничахте на смъртта, когато бѣхте пратени да се борите съ нея.

И за това азъ те прѣзирамъ!

Прѣзирамъ те азъ и всички, които бѣха свидѣтели на твоята заповѣдь: да ми ударятъ 25 по голо,

да бжда разжалванъ, да бжда затворенъ 10 дни и бидохъ пратенъ на бойната линия.

Не си ли за прѣзрение, нещастни началнико, когато вършишъ незаконни дѣла?

Защото, кой законъ ти позволява: да ме набиешъ, да ме разжалвашъ отъ фелдфебелъ на редникъ, да ме арестовашъ едроврѣменно защото казахъ една истина, и за свое удоволствие да ме пратишъ подъ стража на бойната линия?

О, зная: ти, нещастенъ страхливецъ, мислеше, че тамъ, на бойната линия, азъ ще бжда убитъ и ще се прѣкрие жертвата на твоето безумно разгнѣвяване.

Ала правдата всѣкога побѣждава! Азъ се бихъ при Корито, Княжевацъ, Букова-глава, Султанъ-тепе, бихъ се като истински синъ на България и онова, което ти ми отне, въ припадък на безумие, достойни хора ми го повърнаха за показана ревност и заслуга: днесъ азъ нося пакъ онова звание, което ти и твоятъ сателити потжпкахте най-цинично. И съ двойно негодуване, блика моето прѣзрѣние, къмъ тебе нещастенъ ескулап!

Азъ те прѣзирамъ. И това справедливо мое негодуване декларирамъ на всеслушане днесъ, защото тогава азъ не можахъ да сторя това: азъ бѣхъ безсиленъ редникъ, ти не обузданъ началникъ. Ала днесъ отъ висотата на свободенъ гражданинъ, високо се провиквамъ, вѣрвайки че още мнозина, като мене, ще възнегодуватъ и ще отпиратъ къмъ тебе своето прѣзрение.

Ще те прѣзирамъ и ще заковамъ на „Позорния Стѣлбъ“ всички като тебе, които тъй или инакъ станаха причина да сполети тоя голѣмъ погромъ нещастна България.

И пакъ казвамъ прѣзирамъ те.

Отъ твоята невина жертва:

П. Добревъ.

ТРАУРНА БЪЛГАРИЯ

43. ПОЛКОВНИКЪ ТОПУЗОВЪ, командиръ на 10 пѣх. Родопски полкъ починалъ на 12 януари 1913 г. при Муса-Белли прѣдъ Одринъ.

44. КАПИТАНЪ КИРОВЪ, ротенъ командиръ отъ 2 п. Искърски полкъ, убитъ на 17 октомври 1912 г. при Бунаръ-Хисаръ — Люле-Бургасъ.

45. ПОДПОРУЧИКЪ МАРКОВЪ, отъ 3 пионерна дружина, 1 рота, починалъ на 4 януари 1913 година въ гр. Чорлу.

46. ЗАПАСЕНЪ ПОДПОРУЧИКЪ ПЪЙЧЕВЪ, младши офицеръ отъ 8 п. Приморски полкъ, убитъ на 16 ок-

томври 1912 год. при с. Кара-Агачъ подъ Бунаръ-Хисаръ.

47. СТ.-ПОДОФИЦЕРЪ ДЮЛГЕРОВЪ, отъ 16 рота, 46 п. полкъ, убитъ на 16 октомври 1912 год. при Бунаръ-Хисаръ.

48. СТ.-ПОДОФИЦЕРЪ ДЕСПОНОВЪ, отъ 4 рота, 1 п. Софийски полкъ, починалъ на 10 януари 1913 г. въ гр. Чорлу.

49. ЕФРЕЙТОРЪ СИКЛУНОВЪ, телефонистъ отъ 1 Софийски полкъ, починалъ на 10 януари 1913 год.

50. РЕДНИКЪ М. ДИМИТРОВЪ отъ 2 п. Искърски полкъ, убитъ при Бунаръ-Хисаръ прѣзъ октомври 1912.

ХРОНИКА.

— ГОДИШНИНА ОТЪ ПАДАНЕТО НА ОДРИНЪ. По случай годишнината — 13 мартъ, отъ падането на гр. Одринъ, по инициативата на участницитъ се отслужи въ църквата „Св. Никола“ панахида за упокоение душитъ на падналитъ герои. Образуванъ е врѣмененъ комитетъ за въздигане памѣтникъ въ града ни въ честь на падналитъ отъ 53 п. полкъ чиновове. Въ комитета влизатъ: поручици Константиновъ, Пѣевъ, подпоручици Захариевъ, Аспарухъ Върбенковъ, Христо Хинковъ и Соломонъ Менахемовъ.

— НАШИЯ СЪГРАЖДАНИНЪ г-нь Подпоручикъ Ап. Ганчевъ, отъ 30 п. Шейновски полкъ, се е сгодилъ за съгражданката ни, Г-ца Мита Хр. Игнатова. Нашитъ чествания и благопожелания.

— Д-ВО ЧЕРВЕНЪ КРЪСТЪ прави голѣми приготовления за бала си, който ще даде на 6 априлъ — първия денъ на Великденъ. Распратени сж покани до Плѣвенскитъ гражданки да се притечатъ на помощъ съ подарѣнитъ си за да улѣснатъ дружеството въ лотарията, която ще разиграе сжщата вечеръ.

Ние молимъ добритъ си съгражданки да подкрѣпятъ хуманнитъ задачи на това дружество.

— ПЛѢВЕНСКИ КЛОНЪ на Българското Археологическо дружество на 9 мартъ т. г. има годишно събрание. Членоветъ въ събранието избраха за настоятели слѣднитъ лица: М. Казанджиевъ — учителъ въ м. гимназия, Хр. М. Поповъ — основенъ учител, Т. Захариевъ — учителъ въ м. гимназия, А. Мариновъ — книжаръ и Ив. Дановъ; а за контролна комисия: М. Папазовъ — училищенъ инспекторъ и Ал. Илийчевъ.

— ЛИТЕР.-МУЗИК. ВЕЧЕРИНКА на 8 мартъ т. г. вечерта даде м. прогимназия въ салона на Д-во „Съ-

гласие“. Програмата добрѣ подбрана, бѣ отлично изпълнена, особено въ музикалната частъ, която се ржководеше отъ учителя по музика, при прогимназията, А. Колевъ.

— ЮНАШКОТО ДРУЖЕСТВО на 15 т. м. вечерта въ салона на Д-во „Съгласие“ дава гимнастическа вечеринка. Програмата е подбрана и вѣрва се, че ще задоволи публиката.

Приходътъ е въ полза на касата му.

— ВОЕННА ЛИГА. Военна или офицерска лига, щѣла да се образува въ България. Такава новина ни носи ежедневиия печатъ. До колко това е вѣрно, и дали това ще се осъществи, ние не знаемъ. Бждащето, обаче, ще потвърди или опровергаетая новина. У насъ вече има десетъ партии, та само партия на военнитъ липсваше — партия единадесета. Партиитъ били се обърнали на котеринни организации, та нѣмало кои да се грижатъ за страната ни. И намѣрили за потрѣбно да образуватъ тая нова партия, за която днесъ не ще можемъ да се произнесемъ окончателно до като лансираниятъ слухъ за лигата не се потвърди. Сега само ще хроникираме съ горѣсть, че и у насъ още не е задухалъ духъ на отрѣзвлението, на обновлението, което очаквахме отъ нашето офицерство. Нашето офицерство има прѣдъ себе си много други по-важни задачи отъ колкото образуването „военни лиги“ за народа не потрѣбни. Офицерството има задачи лично прѣдъ себе си и не ги вижда, а отива да тжпчи изъ пжтицата на окаянитъ ни сжсѣди: Сърби, Гърци, Ромжни и Турци, които иматъ сжщо такива „лиги“, и които не малко злини сж донели на народа си.

— САНИТАРНИТЪ ВЛАСТИ трѣбва да обиколятъ всички магазини, въ които се продаватъ артикули за ядене и пиене и да прѣглеждатъ внимателно това, което се продава на гражданитъ. Въ много магазини има: маслини, риби, хайвери, салами, шумки и пр., които вонятъ и сж живъ разсадникъ не само на холера, но и на чума. Ето защо строго да се прѣгледатъ и съ това ще спасятъ града отъ заразителни болѣсти.

— КРАЖБИТЪ ВЪ ГРАДА. На 6 срѣщу 7 мартъ т. г. неизвѣстни крадци влѣзли прѣзъ тавана въ магазинъ „Габрово“ и обрало всички бижутерски стоки. И до сега крадцитъ не сж заловени, макаръ кражбата да е станала въ центра на града.

Полицията слѣдъ изборитъ изглежда, че не е дѣятелна, защото изхаби всичката си енергия въ изборитъ, кждѣто тя прояви заблѣжителна похватност да арестува, не крадци, а порядъчни граждани. Честъ, обаче не ѝ прави ревността въ из-

Г. Фонъ Хохвехтеръ,

майоръ отъ отоманската армия, аташиранъ къмъ генералния щабъ на Махмудъ Мухтаръ паша.

(Прѣводъ.)

ВЪ ОГЪНЯ СЪ ТУРЦИТЪ.

Дневникъ на военнитъ операции — 29 септември до 11 октомври 1912 год.

Ние се опжтваме, къмъ града, слѣдъ като пашата даде всичкитъ наставления за защитата.

Когато той телеграфираше, завърна се офицерътъ отъ щаба на 7-та дивизия, който съобщава, че часътъ въ 5 войскитъ напуснали позицитъ си, че отстжпването е общо, при всичко че българитъ не сж напръднали. Ужасна паника настана, безъ да може да се узнае причината ѝ. Офицеритъ не могатъ вече да я прѣдотвратятъ. Главната квартира рискува да бжде плѣнена.

Цѣлиятъ разговоръ се води на нѣмски, защото боятъ се отъ присжствитието на шпиони между телеграфнитъ чиновници. Ние не можахме да разберемъ какъ е станало

всичко това. Почти всичкитъ топове не бѣха ли намѣстени отъ самия генералъ? Пашата отърчва на вѣнъ и съ нѣколко коника, припка къмъ укрѣплението. Въ тъмнината не мога да намѣря коня си.

Слукамъ се пѣша, заедно съ другитъ офицери къмъ, главната квартира, срѣщамъ единъ офицеръ — ординарецъ, сетнѣ Абдула Реуфъ, най сетне и своя конь. Ние обикацямена всѣкждѣ за да намѣримъ пашата, обаче безъ никакъвъ резултатъ.

На всѣкждѣ е пълно съ войници. Улицитъ сж прѣпълнени отъ топове и кола; жителитъ, които сж християни, ни обстрѣлватъ отъ прозорцитъ. Шумътъ и бъркотията не могатъ

да се опишатъ,

Часътъ въ 7 качваме се въ укрѣплението, гдѣто нѣма вече войски, послѣ отиваме на гарата, гдѣто треноветъ се заематъ съ пристжпъ. Принуждаватъ чиновницитъ да ги турятъ въ движене, въпрѣки нещастията, които биха могли да се случатъ. Никждѣ не сжществуватъ слѣди отъ генерала. Цѣлиятъ 3-и корпусъ и една частъ отъ 1-я сж отстжпили, безъ нѣкой да знае какъ и защо?

Ние сме около петнадесетъ коници, и послѣдни напускаме града, но гдѣ отиваме? Рѣшаваме да се опжтимъ къмъ Люле-Бургасъ, който бѣ станалъ вече прицѣлната точка на артилерията и на бѣгалцитъ.

Пороенъ дждъ вали, ние сме капнали отъ умора и прѣзъ цѣлия денъ нищо не бѣхме яли. Пристигаме въ Хасанбейли прѣзъ нивитъ като вървимъ успоредно съ пжтя, но въ тъмнината невъзможно е да продължимъ пжтя си. При Кавакли излизаме на пжтя, който води отъ Лозенградъ за Баба-Ески и бавно

продължаваме пжтя си. Всчкитъ багажи, муницитъ и провизиятъ на войсковия корпусъ сж изгубени. Изъ пжтя не виждаме освѣнъ топове затънали въ калтъта, конетъ на които сж били разпрѣнати отъ бѣгачитъ. Каситъ съ муниции сж нахвърлени въ калтъта, безредицата е пълна.

На всѣкждѣ бѣгачи. Часътъ въ 7 и 30 минути сутринта, пристигамъ въ Баба-Ески. Колко биватъ дълги подобни ноци! Никакво извѣстие за пашата.

Успяхи да туря ржка върху единъ локомотивъ и два вагона, които ще ни заведатъ тая вечеръ въ Люле-Бургасъ съ нашитъ коне. Това не очаквано щастие дължа на добрата воля на желѣзнопжтнитъ служаци, на които показахъ едно прѣпоржчително писмо отъ главния директоръ господина Мюлера. Разпоржждамъ се за диренето на офицеритъ отъ генералния щабъ, които на коче били отишли въ града. Но всички бѣха заминали, само Реуфъ беи и азъ бѣхме останали, и ние

боритѣ и нехайството спрямо крадциѣ.

— ПОЛИЦЕИСКИѢ И САНИТАРНИ власти трѣбва непрѣменно да прѣгледаатъ всички хотели въ града. Вѣрва се, че все ще намѣрятъ интересни вѣщи, които никакъ не сж въ редѣтъ на нѣщата. Тамъ ще видятъ много неприятни за мнозина сцени, ала това ще бжде полѣзно. Тамъ ще присѣдватъ на много пикантни зрѣлища, устройвани отъ хора съ порядѣчно име въ обществото.

Това ще бжде и полѣзно и значително!

ЧИСТОТАТА ВЪ ГРАДА ни е съмнителна, макаръ да е напомянано отъ санитарнитѣ органи често на гражданитѣ. Ето защо добрѣ е общината да нареди строго до гражданитѣ непрѣменно да почистватъ двороветѣ си. Сжщо да нареди да се собира редовно боклука изъ улицитѣ отъ назначенитѣ кола и да се хвърля вънъ отъ града. Изъ улицитѣ, когато трѣгните, непрѣменно ще видите умрѣли кокошки, кучета, котки и пр. Не сме ний, които трѣбва да се грижимъ да обръщаме вниманието на общинскитѣ санитарии, които редовно се излѣжаватъ по кафенетата.

Кмета да обрне сериозно внимание, ето кое е нужно.

— ХОТЕЛЪ „КОМЕРСИАЛЪ“ въ града ни е ималъ щасливата идея да ангажира два автомобиля съ курсъ Плѣвненъ — Ловечъ — Троянъ и обратно.

СЛОВАТА НА БЛАЖЕНИЯ.

Който познава — не говори. Който говори — не познава.

Той си затваря устата; той си приклопва вратата (на очитѣ).

Заспалъ, той мисли активно; той отваря сърдцето си.

И видѣхъ, че е суета.

Словата на Екlesiаста, синъ Давидовъ, царь на Иерусалемъ.

Словата на блаженія.

Утѣхата на познаването — о, горчива утѣха на слѣпия, който върви пипнешкомъ!

Азъ, Екlesiастъ, възсияхъ въ мъдростъ надъ всички царе отъ изтокъ. И магитѣ сплетоха притча за пжтежитѣ на моя умъ. И казаха, че мъдростъта ми е остра като стомана. О, горчива утѣха на слѣпеца, които върви пипнешкомъ.

И разчетохъ всички йероглифи, познахъ всички руни на златнитѣ таблици, разумѣхъ тайнитѣ на Агнето, Овена, Лъва, Лотуса и Пчелата. И всичкитѣ ключове на Египетъ, врѣ-

зани върху двадесетъ и двѣ таблици отъ желѣзо, разбрахъ.

И придобихъ тънкостъ, за да разбера загаткитѣ на магическитѣ книги отъ Червената Земя, писани съ кръвь върху черна кожа на бехамотъ.

И не остана нищо скрито — ни върху небето, ни върху земята.

И видѣхъ, че е суета.

Защото въ нови руни се заплете моята мъдростъ — и въ нови загадки моятъ умъ: рунитѣ на силния, който търси свой пжтъ.

Словата на Соломона, синъ Давидовъ, жрецъ на Иерусалемъ.

Словата на блаженія.

Щастieto на любовта: мрѣжа отъ звѣзди и верига отъ злато, — о, горчивъ миражъ на бедуина, който открива нови брѣгове!

Азъ, Соломонъ, възжелахъ утѣхитѣ на любовта.

И събрахъ живи цвѣта на красотата женска: дѣвници отъ Елада — съ строга хубостъ на мраморно изваяние; моми отъ Сирия и Етиопия — съ лице, черно като абаносъ и съ бѣли, като бисеръ, зѣби, които се смѣятъ и скърпятъ при цѣлуване; момичета отъ изтокъ — съ голѣми очи, прѣмрѣжени подъ дълги, черни рѣсници — и съ лица отъ слонова костъ. И жени отъ Египетъ, гвѣкави като змии, горѣщи като пѣсѣкъ и мълчаливи като пустиня.

И гледахъ ги — и виждахъ красотата на свѣта.

И познахъ, че е суета.

Скорпионъ е жената, душата ѝ е хубава като луспитѣ на кроталъ, очитѣ ѝ отразяватъ мжката и радостъта на цѣлъ свѣтъ, ржцѣтъ ѝ притискатъ и даватъ отровенъ сънь, а думитѣ ѝ сж измамливи като миражъ.

И видѣхъ, че е суета.

Словата на Екlesiаста, синъ Давидовъ, царь на Иерусалемъ.

Словата на блаженія.

Адонай.

ЗАКАЧКИ.

Господинъ Редакторе,

Въ колонитѣ на почитаемия Ви, в. „Позоренъ Стълбъ“ брой 5, прочетохъ писмото за поручика отъ 34-и пѣхотни Троянски полкъ „Стефанъ Василевъ“. Възмутенъ отъ дѣнь-душа ида да издигна своя гласъ въ видѣ на протестъ. Да, азъ високо протестирамъ, за гдѣто Вий тѣй немилостиво уронватъ прѣстижа и офицерска честь на този до висша степенъ интелигентенъ и неграмотенъ офицеръ. Да, азъ протестирамъ! Вий почитаемии, знаете ли, че поручикъ „Василевъ“ е зетъ на подполковникъ

намира. Качваме се на една машина. Машинистѣтъ е германецъ. Той ни казва, че отъ нѣколко дена насамъ персоналтѣ на гарата не билъ спалъ. Ние вървимъ бавно по главния пжтъ, но релситѣ сж залѣни съ вода, въ Алийолу трѣбваше да се качимъ въ друвъ тренъ, който слѣдъ единъ часъ ще заmine, тѣй като Люле-Бургасъ билъ зидрѣстенъ съ тренове.

Станцията е театръ на страшни сцени.

Всичкитѣ жители сж избѣгали. Тѣ натоварили на биволскитѣ си кола женитѣ си, дѣцата си всичко поскжпоцѣнно, и вървятъ изъ пжтя или се опѣтватъ къмъ Родосто на дълги върволицы. Селата сж въ пламъци, неразборията и смущението сж страшни. На всѣкъдѣ се виждатъ полуголи дѣца и жени които търчатъ боси изъ калъта.

Офицеритѣ и войницитѣ се отнасятъ звѣрски; съ револвери въ ржка тѣ изискватъ всичко що имъ се вижда добро. Ние се надѣвахме, че ще можемъ да спимъ въ нашето купе до разминаването на трена, но

Тороманова и синъ на Алтж Пармака отъ гр. Севлиево? И най-важното — кумецъ на полковиятъ командиръ? — Сигурно не?! Ето защо, азъ считамъ за свой свѣщенъ дългъ, да ви прѣдупрѣдя: че вий, най-малко право имате да пишете и пѣтните кандидата за кръсть на храбростъ, а още повече, като имате прѣдъ видъ неговата до висша степенъ нежна душа.

Той не е лицето, за което трѣбва да се пише, не, още повече, като се има прѣдъ видъ факта: че отъ начало и до край на войната, достойно е фигуриралъ въ всички списъци на полка като ротенъ командиръ, получавалъ скромната прѣзъ това врѣме заплата пакъ като такъвъ.

Е, честно ли е и прави ли ви честь да пишете и анулирате неговитѣ заслуги? Не вий нѣмате това право! Най-сетнѣ, ако искате да узнаете за слугитѣ му, то попъ Терзиевъ е живъ и той ще ви каже какви чудеса отъ героизмъ и храбростъ е показалъ поручикъ Василевъ. Да, поа се очудувалъ и просто ужасявалъ когато поручикъ Василевъ подведеше и самото попче въ атаката на руско сантасе по една стотинка фисата. О, то биваха такива страшни атаки, че просто попчето незнаеше каква позиция да си избере. Да, казвамъ ви, че понѣкога, поа и атакующата компания, вмѣсто да потърсятъ защитата отъ бинлика — пѣленъ съ Лозенградско вино, намираха я въ печеното агне и то безъ да гледатъ и иматъ прѣдъ видъ поститѣ, и за всичко това, поручика остава онеправданъ. Да, това е фактъ. Вмѣсто да му дадатъ кръсть за храбростъ, кръстника го прѣдста-

вилъ за Св. Александръ, несправедливо, нали? Цѣлата война да получава заплата на ротенъ командиръ безъ да е видѣлъ рота, това не е ли кавалерство? Хората командуватъ ротата му и биватъ ранени, та това работа ли е поручикъ Василеву, разбира се, че не!

Той редовно ходеше да си получава, както заплата на ротенъ командиръ тѣй сжщо и полевитѣ пари. Ама ще рѣчешъ, че е избѣгвалъ отъ да влѣзе въ строя, не е истина, той редовно слѣдъ всѣки бой идваше и се фотографирва на самата позиция. Е, това не е ли смѣлость? Или вий ще кажете: че всѣки може въ врѣме на примирието да отиде тамъ и да се фотографира. Да тѣй е, ама да видимъ, има ли всѣки тази нахална доблѣсть? Вий, сте сѣднали да му сѣете на дѣното ряпа, и защо? — защото билъ плакалъ прѣдъ кръстника и викалъ: „Убиете ме, но не ме пращайте въ строя“. Та това споредъ васъ било прѣстъпление. Е, та най-сѣтне, защо е кумецъ? Човѣкъ нали за това се сродява съ голѣми хора, за да му помогнатъ въ такива врѣмена, не е ли тѣй?

Ето защо азъ ви моля, да прѣстанете да пишете за него, иначе, азъ ще ви обявя дуелъ. Да, това да го имате прѣдъ видъ и най-малкото, което ще ви постигне, то е: че ще ви пратя въ нова България, да, това да го знаете.

О, война, война, война!

Повтори се ти и пакъ ела!

Защото прѣзъ твойто врѣме и най-голѣмиятъ глупецъ си поживѣ.

ВАЖНО ЗА ТЪРГОВЦИѢ

СИРЕНАРИ, БАКАЛИ И ЗА Г. Г. ГРАЖДАНИТѢ

Въ мандритѣ на Върбеновъ, Константиновъ & С-іе се произвѣжда първокачественно сирене отъ чисто Овчо млѣко и вече се пусна въ продажба първата партида пролѣтно прѣсно сирене.

Искайте отъ всички бакали.

Продажба на тенекета и въ самата мандра.

гр. Плѣвненъ.

1—5

СЪОБЩЕНИЕ ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.

Редакционния комитетъ на досега издаваемия в. „Позоренъ Стълбъ“, съобщава на читателитѣ му, че въ едно отъ послѣднитѣ си засѣдания рѣши: да промѣни името на вѣстника отъ „Позоренъ Стълбъ“ на „Дума“.

Така што съ настоящия брой 7 се продължава подъ името „Дума“ издаването на вѣстника, който не ще измѣни на задачитѣ си.

— Прочие, всичко що се отнася до вѣстника да се адресира: Плѣвненъ, редакцията на в. „Дума“.

Отъ редакционния комитетъ.

сме безъ коне и безъ багажи. Какво ще стане съ конетѣ ни!

Непрѣменно трѣбва да се намѣри Махмудъ паша, той трѣбва да е събралъ нейдѣ войскитѣ си. Срѣцало ли си е нѣкога въ исторіята подобно положение?

Ето една войска, която е разпрѣс. безъ да се сражава, безъ да е имала значителни загуби и една частъ отъ която е спечелила побѣда! Какво ще се случи? Казватъ че многобройни турски войници били подкупени отъ грѣлското и българско население, но всичко това не може да бжде освѣнъ праздна приказка. Причинитѣ на паниката сж по важни, безъ съмнѣние наскоро ще го узнаемъ. Часътъ въ 6 вечеръта, узнаваме че всички други войсковы корпуси сж побѣдоносни. Командантѣтъ на 3-а дивизия Османъ паша, пристига въ Баба-Ески събираме колкото войски можахме за да му ги доведемъ.

Началникѣтъ на гарата направи за насъ всичко що аависѣше отъ него. Никой нѣма що да яде. Въ Баба-Ески нито кжсче хлѣбъ не се

трѣбваше да го защищаваме съ оръжие въ ржка отъ войницитѣ които искатъ да ни ги отнематъ. Тѣ и на покривитѣ на вагонитѣ се катерятъ. Двама българи, обвинени въ шпионство, се хващатъ и веднага се застрѣлватъ, трети се опитва да избѣга, но и той бива убитъ. Всѣки мисли да бѣга. Около единъ часъ тренѣтъ отново заминава

Петмѣкъ 12 октомврий. На всѣкъдѣ се заблѣлзватъ желѣзнопжтны нещастия. Служащитѣ се малтретиратъ.

Часътъ е 4, когато най сетнѣ пристигаме въ Люле-Бургасъ. Махмудъ паша не се намираше тамъ. Казватъ ни, че главната квартира трѣбва да се намира въ Чорлу или още по на западъ. По пжтя два вагона излѣзли отъ релситѣ, тѣй што то ние не можемъ да потеглимъ за тамъ.

Азъ се намирамъ при началника на гарата, когото познавамъ. Благодарение пакъ на прѣпоржчителното си писмо успѣхъ да изходатайствувамъ една машина да ни заведе до мѣстото на нещастieto, отстояше 5

килом. отъ Чорлу.

Заминаваме въ 7 часа и 30 минути. Излизането отъ релситѣ е било прѣдизвикано отъ стадо овни тридесетина отъ които бѣха прѣмазани отъ машината. Войницитѣ си оспорватъ прѣснатитѣ около колететата кжсове и ги пекатъ. И двата локомотива бѣха излѣзли отъ релситѣ и вагонитѣ бѣха изпотрошени. Циркулиранieto ще бжде прѣустановено прѣзъ течението на два дена.

Мустафа Натѣкъ паша е раненъ. Той отиваше въ Люле-Бургасъ, за да се присѣдини къмъ дивизията си.

Стѣзохме отъ трена, зз да отидемъ пѣша до станцията Зайдлеръ. Трѣбваше да прѣминемъ прѣзъ моста, на който се бѣ случило нещастieto, като газимъ изъ кръвьта и разпокжсанитѣ членове на овнитѣ. Картина е ужасна.

Невъзможно е да се върви по-натѣкъ. Телефонирахъ въ Чорлу, за да узная да ли Махмудъ паша е тамъ. Отговарятъ ми че не е тамъ, но че е въ Люле-Бургасъ.

Слѣдва.

КНИЖАРНИЦАТА

Ангелъ М. Мариновъ

ПЛЪВЕНЪ

прѣдлага на своитѣ клиенти слѣднитѣ книги:

Ив. Ст. Андрейчинъ — Вечеринки и утра въ и книги по	3 л.	— ст.
Ант. Борлаковъ — Естествознанието въ основното училище	1 л.	— „
Проф. Шмайль—Реформ. стремежи въ метод. и естествознанието	—	80 „
И. Съченовъ — Физиологически очерки ч. I и II	4 „	40 „
Д-ръ Ст. Танановъ — Болѣсти у дѣцата	1 „	20 „
Д-ръ Праусъ — Хигиена на неврастеника	1 „	— „
Д-ръ Недѣлковъ — Що е холера	—	20 „
Ант. Борлаковъ — Дѣлнична и празнична разговорка.	1 „	— „
П. Лесгафтъ — Училищни типове	1 „	50 „
Вердие — Писменъ педагогически испитъ	2 „	— „
А. Ложие — Педагогически теми и планове	—	80 „
Сораковъ, Чакъровъ — Училищна практика год. I-а	6 „	— „
Д-ръ Рибо — Болѣсти на волята	1 „	30 „
Жулю Пейо — Ржководство по морала	2 „	— „
„ „ — Самовъспитание на волята	1 „	— „
В. Анри — Въспитанието на памѣтѣта.	—	70 „
Ф. Тома — Внушението	1 „	20 „
М. Гюйо — Въспитание и наслѣдственостъ	2 „	50 „
Компейре — Идеитѣ на Ж. Ж. Русо	—	80 „
Е. Лозински — Задачитѣ на половата педагогика.	—	70 „
П. Каптеревъ — Лжжата у дѣцата	—	50 „
„ „ — Идеали на женското образование	—	60 „
„ „ — Бесѣди по въспитанието	—	60 „
Професоръ Сикорски — Умственото и нравственото възпита- ние и развитие на дѣтето	—	70 „
Ж. Аугсбургъ — Практическо ржководство по рисуване	2 „	— „
Д-ръ А. Додель — Мойсей или Дарвинъ	—	80 „
Толстой — Що е искусство	1 „	20 „
Дж. Милъ — Подчинението на жената	1 „	20 „
Д-ръ Раковски — Русия на Истокъ	2 „	— „
Ж. Пейо — Въспитание на демокрацията	—	70 „
М. Ковалевски — Произхождение и развитие на сѣмейството и собственостѣта	1 „	40 „
Ев. Ноелъ — Волтеръ и Русо	1 „	50 „
К. Христовъ — Вечерни сѣнки	—	80 „
Ив. Ст. Андрейчинъ — Пѣсни (нови стихове)	—	80 „
Х. Г. Боклъ — История на цивилизацията въ Англия	1 „	40 „
Холодковски — Гете	1 „	10 „
Литвенова — София Ковалевска.	1 „	— „
Филиповъ — Лесингъ	1 „	— „
Ивановъ — Шекспиръ	1 „	— „
Анеска — Н. В. Гоголъ	—	80 „
Каменски — Едисонъ	—	50 „
Антоновски — Джордано Бруно.	—	70 „
Ото Таунъ — Хербертъ Спенсеръ	1 „	40 „
Н. В. Гоголъ — Тарасъ Булба	1 „	30 „
И. Потапенко — Два таланта	1 „	— „
Анна Карима — Подъ натиска на живота	—	75 „
Златаревъ — За самообразованието на майката	—	40 „
Проф. Трошинъ — Психологични основи на четенето	—	70 „
А. Герценъ — Наука и нравственостъ	—	— „
Н. Карѣевъ — Мисли върху сжщността на общ. дѣйностъ	1 „	20 „
Б. Юрдановъ — Къмъ българската интелигенция.	—	30 „
Ант. Борлаковъ — Дневникъ за природонаблюдение	—	40 „
Ив. Калдиевъ — Правописни бѣлжжки	—	15 „
Д-ръ Явсинъ — Какъ да си запазимъ младостѣта	—	40 „
Ив. Вазовъ — Нова Земя	5 „	— „
„ „ — Подъ Игото	5 „	— „
„ „ — Драски и шарки ч. I и II	3 „	75 „
„ „ — Нора	—	80 „
„ „ — Утро въ Банки	3 „	— „
Диковъ — Заразителнитѣ болѣсти	—	50 „
Пшибишевски — Синоветѣ на земята	—	90 „
„ „ — Деньтъ на сжда	2 „	— „
Киплингъ — Храбритѣ моряци	1 „	50 „
Исаевъ — Свъръменъ социализмъ ч. I и II	5 „	— „
Алипъ — Историята на религията	3 „	— „
Чеховъ — Съчиненията му, всѣки томъ по	1 „	— „
Николски — Живота на знаменититѣ дѣца	2 „	— „
Ванковъ — Автономия и децентрализация на основн. училище.	—	80 „
Фламарионъ — Таинственото	2 „	— „
Ив. Пѣевъ — Бѣлжжки, очерки и фейлетони	2 „	— „
М. Твенъ — Ново поколение	2 „	50 „
Османъ Паша — Отбраната на Плѣвненъ	8 „	— „
Сенкевичъ — Камо Градеша	6 „	— „
Потайната религиозна философия на Индия	2 „	— „
Дрейтънзи — Принципитѣ на френологията	4 „	— „
Д-ръ Дурдикъ — Тѣлесно и душевно възпитание.	5 „	— „
Балцеръ — Вегетарианска готварска книга	2 „	50 „
Луй Куне — Здравъ ли съмъ или боленъ?	—	50 „
Ст. Михайловски — Отъ развала къмъ провала	2 „	50 „
Луй Куне — Нова наука за лѣкуване.	3 „	50 „
Гюй де Мопасанъ — 32 отъ най-интереснитѣ разкази	3 „	— „
Г. П. Стаматовъ — Избрани очерки и разкази	1 „	60 „
Тургеневъ — Дворянско гнѣздо	1 „	50 „
Андерсенъ — Приказки	2 „	— „
Яворовъ — Хайдушки купнения	2 „	— „
Алексиевъ — Тълкование на евангелието	3 „	— „
Лордъ Байронъ — Абидоска невѣста	—	80 „
Янакиевъ — Какъ се раждатъ, живѣятъ и мратъ езицитѣ	—	50 „
Ив. Вазовъ — Легенди при Царевецъ	1 „	60 „
Ив. Ст. Андрейчинъ — Книга за любовѣта и жената	2 „	— „
„ „ — Книга за театра	2 „	— „
Страшимировъ — Силуети	—	80 „
Проф. Мойманъ — Лекции по експериментална педагогия	3 „	— „
Д-ръ Гаврийски — Образователнитѣ цѣнности въ поезията на Иванъ Вазовъ	2 „	— „

Бернщайнъ — Слѣдъ менъ (пиеса)	1 „	20 „
Молиеръ — Благородника (комедия)	—	80 „
Цонковъ — Практически лекции по смѣтане	1 „	50 „
Е. Фабръ — Обществения животъ (пиеса)	1 „	30 „
К. Иончевъ — Сборникъ отъ задачи	1 „	20 „
Д-ръ Хр. Пенчевъ — Слабоумнитѣ дѣца	—	80 „
Манушевъ — Земледѣлческо ступанство	2 „	50 „
Гутманъ — Гимнастика на гласа	—	60 „
Евзлинъ — Търговска кореспонденция	1 „	30 „
Ростанъ — Сирано де Бержеракъ	2 „	— „
Ив. Вазовъ — Бориславъ	1 „	50 „
„ „ — Хжшове	1 „	50 „
„ „ — Подъ Игото	1 „	50 „
„ „ — Къмъ Пропастъ	1 „	50 „
„ „ — Иваило	1 „	50 „
Ибсенъ — Дивата Патица	—	80 „
„ „ Празника въ Солхаугъ	—	60 „
„ „ Призраци	1 „	— „
„ „ Подпоритѣ на обществото	1 „	— „
„ „ Когато ний мъртвитѣ въскрѣснемъ	—	70 „
„ „ Хеда Габлетъ	1 „	— „
„ „ Розмерсхолмъ	—	90 „
Максимъ Горки — Мещане	1 „	20 „
„ „ Дѣцата на слънцето	1 „	20 „
„ „ Варвари	1 „	20 „
„ „ Дачници	—	80 „
„ „ Послѣднитѣ	1 „	— „
А. П. Чеховъ — Чайка	—	60 „
„ „ Три сестри	—	60 „
„ „ Вишневата градина	—	60 „
„ „ Вуйчо Ваню	—	60 „
Бьорнсонъ — Фалиментъ	1 „	— „
Бьорнсонъ — Когато кипи новото вино	1 „	— „
Ц. Церковски — Луди млади	1 „	— „
„ „ Халосникъ	1 „	— „
А. Страшимировъ — Вампиръ	—	80 „
Ведекиндъ — Пробуждане на пролѣтъта	—	60 „
Брийо — Сждиитѣ	1 „	— „
Шилеръ — Коварство и любовъ.	1 „	20 „
Молиеръ — Скѣперника	1 „	— „
„ „ Донъ Жуанъ	1 „	— „
„ „ Тартюфъ	1 „	— „
Шекспиръ — Кралъ Хенрихъ IV	1 „	— „
„ „ Кориоланъ	2 „	— „
„ „ Цимбелинъ	2 „	— „
„ „ Венециански търговецъ	1 „	50 „
„ „ Тимонъ Атински	1 „	50 „
Хауптманъ — Елга	—	50 „
„ „ Бобровата шуба	1 „	— „
Леонидъ Андрѣевъ — Любовѣта на студента	—	80 „
„ „ Любовѣта къмъ ближния	—	30 „
„ „ Царъ Гладъ	—	80 „
Зудерманъ — Теа	—	40 „
„ „ Иоанъ Прѣдтеча	—	80 „
„ „ Честъ	1 „	50 „
Толстой — Живия трупъ	—	— „
Ал. Дюма — Кинъ	1 „	20 „
Дюма-Синъ — Идеитѣ на г-жа Обре	1 „	20 „
„ „ Дамата съ камелиитѣ	1 „	20 „
„ „ Господинъ Алфонсъ	1 „	— „

Слѣдва.

ТЕАТЪРЪ „ОДЕОНЪ“

ПЛЪВЕНЪ. **Театъръ „ОДЕОНЪ“** ПЛЪВЕНЪ.

Кждѣ да прѣкарате вечерното си свободно врѣме?
Идете въ добръ наредения кинематографически театър
„ОДЕОНЪ“ на **БР. КАЛПАЗАНОВИ**

Тамъ винаги ще видите най-новитѣ картини на голѣми
европейски фабрики за филми.

**Картинитѣ сж твърдѣ чисти и всѣки ще ги
види безъ трѣптение на платното.**

**Жа скоро театъръ „ОДЕОНЪ“ ще даде
отъ златната серия на кжщата**

ПАТЕ ФРЕРЪ

Жена Демонъ или искушителката. Въ главнитѣ роли
игратъ г-ца Мистингенъ, г-нъ Ханри Кроссъ и г-нъ Капе-
лани, споредъ романа **La Glu** отъ **Жанъ Ришпенъ**.

Борба за животъ, ще бжде най-художествена и артис-
тическа драма на сезона съ г-ца Робинъ, г-нъ Александръ и
г-нъ Синьоре въ главнитѣ роли.

Кавалерътъ на червената кжща ще бжде най-голѣмата
сензация, въ която взематъ участие най-прочути френски
артисти.

При театра има уреденъ чистъ бюфетъ.